

Preek zondag 1 maart 2026

For English translation scroll down

Broeders en zusters in Christus,

Op de tweede zondag van de Veertigdagentijd horen we ieder jaar de 'Gedaanteverandering op de berg'. Jezus weet wat er gebeuren gaat en neemt de drie apostelen mee de berg op. Waarom doet Jezus dat? Jezus heeft zojuist voor de eerste maal zijn lijden voorspeld. Bij Petrus ging dat er niet in, hij zei: Dat verhoede God. Hij werd daarop door Jezus streng afgestraft. Jezus noemde hem Satan en dat hij zich liet leiden door menselijke overwegingen en niet door wat God wil.

Jezus gaat met Petrus, Jacobus en Johannes de berg op om hun iets persoonlijks te laten zien, om hun iets te openbaren. Op de berg wordt Jezus van gedaante veranderd, het is de Vader die Hem van gedaante verandert. Jezus' gezicht begint te stralen als de zon en zijn kleed wordt glanzend als het licht.

Met Jezus verschijnen Mozes en Elia. Toen Mozes op de berg Sinaï de Tien Geboden ontving, sprak hij met God van aangezicht tot aangezicht en daarna glansde zijn gelaat. Mozes heeft toen gezegd: Een man zoals ik zal God uit uw volk doen opstaan. Hier op deze berg straalt het gelaat van Jezus als de zon. Jezus is de nieuwe Mozes. Jezus is degene over wie Mozes toen sprak, Jezus is de vervulling van die voorzegging. Dat wordt aan de apostelen, en vandaag ook aan ons, geopenbaard.

Wat een geweldige ervaring is dit, om dit te mogen aanschouwen. Petrus kwam, niet wetend wat hij zei, met het voorstel om drie tenten te bouwen. Het liefst wil hij hier blijven. Maar dan komt een lichtende wolk die hen overschaduwde. Toen Mozes op de berg Sinaï de Tien Geboden ontving bedekte een wolk de berg Sinaï. Die wolk is het teken van Gods geheimnisvolle aanwezigheid. En uit die wolk klinkt plotseling een stem, die zegt: 'Dit is mijn Zoon, de Welbeminde, in wie ik mijn behagen heb gesteld. Luistert naar Hem'. De apostelen schrikken zich een hoedje en vallen overdonderd van angst op de grond. Zij staan oog in oog met God.

God zelf, de Vader zegt: Dit is mijn zoon. Nog nooit hebben zij God horen spreken. Petrus die Jezus als de Messias heeft beleden en die gezegd heeft Gij zijt de Zoon van God, hoort het God nu zelf zeggen. Wat een ervaring om dit te horen en dat je zo dicht bij God staat. Dat wat Mozes op de berg Sinaï heeft ervaren, dat ervaren nu deze apostelen. Zij hebben in en door Jezus God aanschouwd, zij hebben God horen spreken.

Deze woorden hebben wij ook gehoord toen Jezus in de Jordaan door Johannes gedoopt werd. Nu komt er bij: 'Luistert naar Hem'. Daar staat Jezus tussen Mozes en Elia in. Hij is de Allerhoogste. Hij is de Heer.

De apostelen moeten dus niet meer hun oren laten hangen naar de farizeeën, naar de priesters en hogepriesters, naar wat mensen vinden en wat de mensen denken, zij moeten zelfs niet naar zichzelf luisteren, maar naar Jezus. De farizeeën, priesters en hogepriesters, de schrift- en wetgeleerden, beroepen zich op Mozes. Hier wordt geopenbaard dat Jezus de nieuwe Mozes is en zij naar Hem moeten luisteren. Door Hem en in Hem is God tot ons gekomen.

En dat geldt nu ook voor ons. Ook wij hebben nu gezien en gehoord dat Jezus de Zoon van God is. Ook wij moeten naar Hem luisteren, en niet naar de mensen, wat mensen vinden en denken. De mensen, en de media zijn daar de propagandisten van, om heel veel dingen normaal en gewoon vinden, maar dat wil nog niet zeggen dat het goed is en dat dat de wil van God is. Meestal is dat niet. Luistert naar Hem. De Veertigdagentijd is dan de tijd om ons denken te vernieuwen, om meer naar Christus te luisteren; en ons door Hem te laten leiden in ons spreken, in ons doen en laten.

De drie apostelen dalen daarna van de berg af en mogen niet doorvertellen wat zij hier ervaren hebben. Hoe zullen de mensen reageren, als zij in Jezus God in hun midden hebben? Maar Jezus heeft nog een hele weg te gaan, de weg van het kruis. Dat wil er bij de mensen niet in, ook nu niet. Wij willen geen lijdende, zwakke God maar een sterke God, een zegevierende God. Maar Jezus weet en de drie apostelen weten dat Jezus werkelijk Gods zoon is en dat Hem die heerlijkheid toebehoort, en dat Hij die heerlijkheid zal binnengaan, weliswaar door lijden en dood heen. Deze verheerlijking is een bemoediging voor Jezus zelf, voor de apostelen en voor heel de kerk. Die heerlijkheid zal ook ons ten deel vallen.

Zij dalen de berg af naar de vlakte beneden waar het volk bijeen is. Daar is een geweldig gekrakeel en allerlei onderlinge twisten. Dan merken zij hoe ver de mensen af staan van de vrede en de heerlijkheid die zij bij God op de berg ervaren, gezien en gehoord hebben.

Hier In de viering van de eucharistie veranderen brood en wijn in het lichaam en bloed van Christus. Dat is ook een gedaanteverandering. Jezus komt in de gedaante van brood en wijn nu tot ons. Als wij dan eten van dit brood en drinken uit deze beker komt Christus in ons, opdat ook wij van gedaante veranderen, dat wij een andere Christus worden, mensen in wie Christus mens geworden is.

Laten wij nu in de veertigdagentijd Christus achterna gaan, laten wij ons met Christus meer en meer verenigen, laten wij ons kruis dragen, om met Christus door zijn lijden en dood heen op te gaan naar onze verheerlijking, ons Pasen. Amen.

Jullie beste doopleerlingen, Kix en Michael, jullie hebben Jezus Christus ook leren kennen als de Zoon van God. Jullie hebben ook een ervaring als de apostelen, jullie hebben ook ergens boven op de berg gestaan en gezien en gehoord dat Jezus werkelijk de Zoon van God is. Door Hem zijn wij verlost en bevrijd.

Jullie hebben het verlangen om Hem toe te behoren, om door de sacramenten van doopsel vormsel en eucharistie met Christus verenigd te worden, om door Christus veranderd te worden, om nieuwe mensen te zijn. Je wilt nieuw geboren worden met uitzicht op de heerlijkheid van de verrijzenis en het eeuwig leven in Gods heerlijkheid, waarvan wij vandaag een voorsmaak mogen ontvangen.

Vandaag draagt de Kerk aan jullie haar geloofsbelijdenis over, dat jullie van de Kerk het geloof hebben ontvangen. Dat het geloof van de Kerk is nu ook jullie geloof, is het geloof waarin jullie in de Paaswake gedoopt gaan worden.

Homily Sunday March 1

Brothers and sisters in Christ,

Every year on the second Sunday of Lent we hear the 'Transfiguration on the Mountain'. Jesus knows what is going to happen and takes the three apostles up the mountain. Why does Jesus do that? Jesus has just predicted his suffering for the first time. That didn't work with Peter, he said: God forbid. He was severely punished by Jesus. Jesus called him Satan and that he was guided by human considerations and not by what God wants.

Jesus goes up the mountain with Peter, James and John to show them something personal, to reveal something to them. On the mountain, Jesus is transfigured, it is the Father who transfigures Him. Jesus' face begins to shine like the sun and his robe becomes as shiny as the light.

With Jesus, Moses and Elijah appear. When Moses received the Ten Commandments on Mount Sinai, he spoke to God face to face, and then his face shone. Moses then said, "A man like me God will raise up from among your people." Here on this mountain, the face of Jesus shines like the sun. Jesus is the new Moses. Jesus is the one of whom Moses spoke then, Jesus is the fulfillment of that prediction. This is revealed to the apostles, and today also to us.

What a great experience this is, to be able to see this. Peter, not knowing what he was saying, proposed to build three tents. He would prefer to stay here. But then comes a luminous cloud that overshadows them. When Moses received the Ten Commandments on Mount Sinai, a cloud covered Mount Sinai also. That cloud is the sign of God's mysterious presence. And suddenly from that cloud comes a voice that says: 'This is my Son, the Well-Beloved, in whom I have taken my delight. Listen to Him'. The apostles are frightened and fall to the ground overwhelmed with fear. They are face to face with God.

God himself, the Father says: This is my son. They have never heard God speak. Peter, who confessed Jesus as the Messiah and who said: You are the Son of God, now hears God Himself say it. What an experience to hear this and to be so close to God. What Moses experienced on Mount Sinai, these apostles are now experiencing. They have seen God in and through Jesus, they have heard God speak.

We also heard these words when Jesus was baptized by John in the Jordan. Now it is added: 'Listen to Him'. There Jesus stands between Moses and Elijah. He is the Most High. He is the Lord.

So the apostles should no longer listen to the Pharisees, to the priests and high priests, to what people think and what people think, they should not even listen to themselves, but to Jesus. The Pharisees, priests and high priests, the scribes and lawyers, appeal to Moses. Here it is revealed that Jesus is the new Moses and they must listen to Him. Through Him and in Him God has come to us.

And that also applies to us now. We too have now seen and heard that Jesus is the Son of God. We too must listen to Him, and not to the people, what people think and think. The people, and the media are the propagandists of that, to find a lot of things normal and usual, but that does not mean that it is good and that that is the will of God. Usually it is not.

Listen to Him. Lent is then the time to renew our thinking, to listen more to Christ; and to let Him guide us in our speech, in our actions.

The three apostles then descend from the mountain and are not allowed to tell what they have experienced here. How will people react if they have God in their midst in Jesus? But Jesus still has a long way to go, the way of the cross. People don't want that, not even now. We do not want a suffering, weak God, but a strong God, a victorious God. But Jesus knows, and the three apostles know, that Jesus is really God's son and that that glory belongs to Him, and that He will enter that glory, albeit through suffering and death. This glorification is an encouragement to Jesus himself, to the apostles and to the whole church. That glory will also come to us.

They descend the mountain to the plain below where the people are gathered. There is a great squabble and all kinds of mutual quarrels. Then they notice how far the people are away from the peace and glory that they have experienced, seen and heard with God on the mountain.

Here In the celebration of the Eucharist, bread and wine change in the body and blood of Christ. That is also a metamorphosis. Jesus now comes to us in the form of bread and wine. When we eat of this bread and drink from this cup, Christ comes into us, so that we too may be transfigured, that we may become another Christ, men in whom Christ has become man.

Let us now follow Christ in Lent, let us unite ourselves more and more with Christ, let us carry our cross, so that we may go up with Christ through his suffering and death to our glorification, our Easter. Amen.